

Projekt

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ JELENIEJ GÓRY**

z dnia ..... 2022 r.

w sprawie nadania drodze wewnętrznej nazwy ulicy - Walońska

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2021r. poz. 1372 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się nazwę ulicy - Walońska, drodze wewnętrznej położonej w granicach działki ewidencyjnej w obrębie 0010 - Cieplice X, AM 2, część działki nr 16/1, stanowiącej własność Gminy Jelenia Góra.

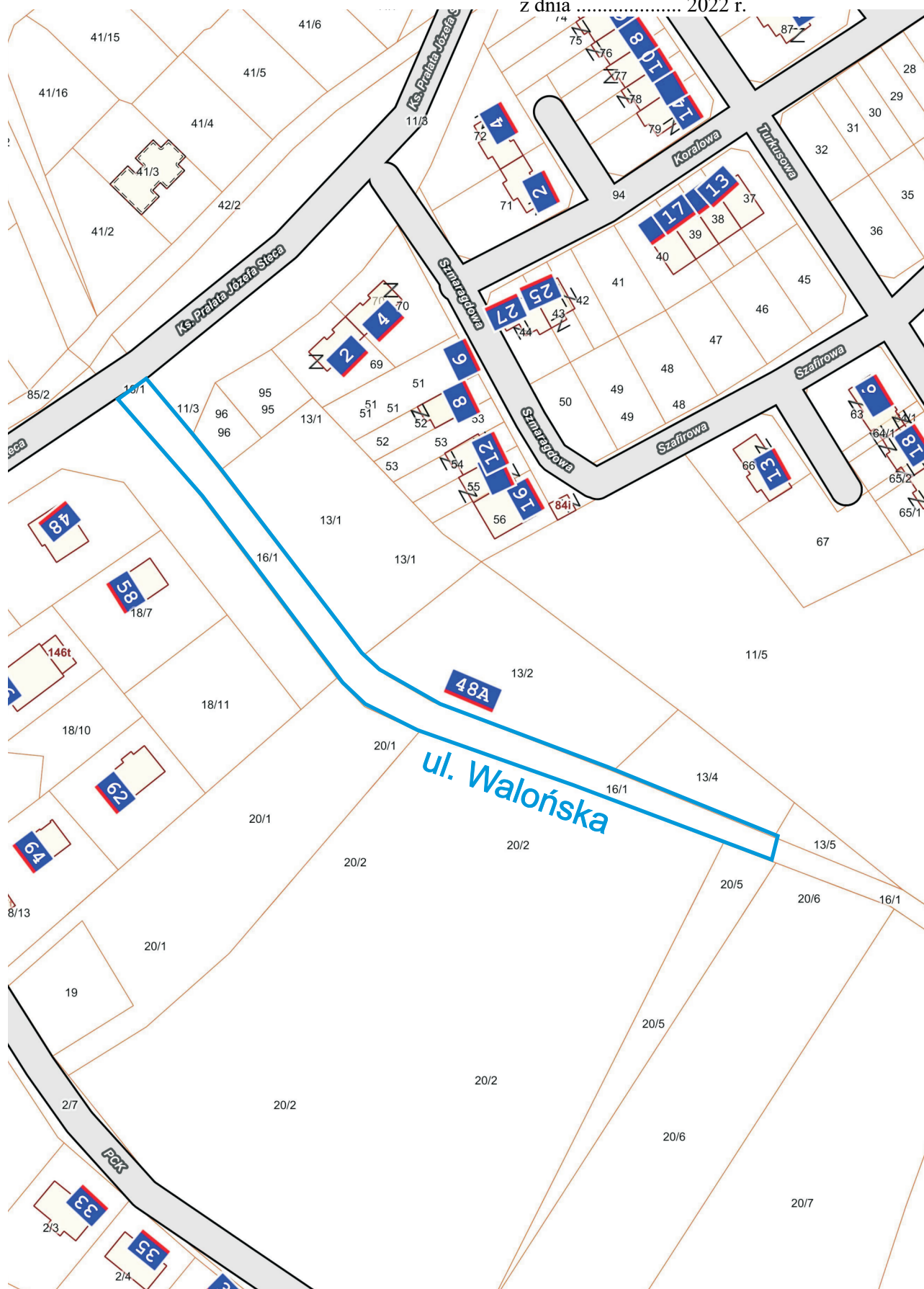
2. Przebieg ulicy przedstawia mapa stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Jeleniej Góry.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

L.p.	Zakres kompetencji	Uwagi/Opinia	Data i podpis
1.	Przygotował – Ksenia Mazurek-Ligęza		1.02.2022r. Ksenia Mazurek-Ligęza
2.	Przeгляд - Naczelnik lub osoba upoważniona		
3.	Przeгляд - Dyrektor Departamentu lub osoba upoważniona		
4.	Opinia - Radca Prawny		
5.	Przeгляд - Sekretarz Miasta lub osoba upoważniona		
6.	Przeгляд/Opinia - Skarbnik Miasta lub osoba upoważniona		

Załącznik do uchwały Nr .....
Rady Miejskiej Jeleniej Góry
z dnia ..... 2022 r.

Uzasadnienie

Ulica, dla której nie nadano dotychczas nazwy stanowi drogę wewnętrzną zapewniającą skomunikowanie rozwijającego się terenu zabudowy mieszkaniowej z drogą publiczną ul. PCK i ul. ks. Prałata Józefa Steca.

Na działkach budowlanych położonych przy w/w drodze planowana jest budowa budynków mieszkalnych, dla których będą nadawane nowe adresy.

Propozycja nadania nazwy ul. Walońska, została pozytywnie zaopiniowana podczas posiedzenia Komisji Statutowo – Organizacyjnej i Spraw Społecznych Rady Miejskiej Jeleniej Góry, na którym omawiane były wyniki konsultacji społecznych w sprawie nazw nowych ulic w Jeleniej Górze, przeprowadzonych w dniach 22-29 listopada 2020r.

Walończycy - Walonowie, to lud romański. Po podboju Galii przez Rzymian Walończycy przybyli na tereny obecnej Belgii, północnej Francji i Zagłębia Saary, w rejony zasobne w bogactwa naturalne, gdzie się osiedlili. Byli fachowcami od wydobywania i przetwarzania bogactw naturalnych, eksploatacji srebra i złota rodzimego oraz kamieni szlachetnych. Byli bardzo cenieni na wszystkich dworach książęcych, królewskich i cesarskich. W średniowieczu było ich niewielu, mieli duży wpływ na ówczesnych władców. Nazywano ich inżynierami. Nie parali się ciężką pracą, tylko pobierali próbki i oceniali w nich zawartość złóż. Dopiero później zaczęto nazywać Walończykami wszystkich tych, którzy uczestniczyli w pracach wydobywczych, niezależnie od narodowości. Każdy, kto poszukiwał skarbów był nazywany Walończykiem.

Walończycy już w XI wieku pracowali dla książąt piastowskich w rejonie Sudetów. W dorzeczu rzeki Kamiennej i Szklarki oraz na Wysokim Grzbiecie Izerskim, znaleźli nie tylko złoża złota i kamieni szlachetnych, ale także odkryli złoża pirytów (siarczki żelaza), na bazie, których wytapiano żelazo i produkowano kwas siarkowy. Pozostałością wydobywania pirytu są np. potężne wyrobiska w rejonie Zbójeckich Skał sprzed kilkuset lat. Natomiast przy ujściu Szklarskiej Strugi do Kamiennej są fundamenty starej wirtolejni - czyli wytwórni kwasu siarkowego. Największym bogactwem okazały się nie kamienie i kruszce szlachetne, ale złoża kwarcu i liczne ciekłe wodne, w oparciu o które rozwinęło się szklarstwo, które stało się fundamentem rozwoju osadnictwa.

Każdy Walończyk obiecywał uczciwy podział znalezionej dobra. Połowa szła na konto właściciela tych ziem Schaffgotscha. Drugą połowę musiał podzielić między kościół i siebie po połowie. Ze swojej ćwiartki był zobowiązany jeszcze część oddać na jałmużny oraz na utrzymanie sołectwa. Niewiele mu tego dobra zostawało. Tych, którzy nie dotrzymywali obietnic bardzo surowo karano. Raz w roku w Karczmie Sądowej, naprzeciwko starej lipy w Szklarskiej Porębie, były ferowane wyroki, przez wójta przyjeżdżającego z Jeleniej Góry. Lipa istnieje nadal, jest pomnikiem przyrody i nazywana jest lipą sądową.

Walońskie Księgi mają wielką wartość historyczną i świadczą o odwiecznej tęsknocie człowieka do wzbogacenia się.